

LXXVII.

Forslag til Lov

om

Lønninger for de ved de kongelige Skolelærerseminarier ansatte Forstandere og Lærere.

(Fremsat i Folketinget den 27de November 1890 af Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet Scavenius.)

§ 1.

Forstanderne ved de fgl. Skolelærerseminarier, der tillige ere Førstelærere, lønnes med 4,600 Kr. aarligt, hvorhos der for hver 5 Aars Tjeneste tiltaas et Tillæg af 400 Kr. aarligt, dog kan Lønningen ikke overstige 5,800 Kr. aarligt.

I denne Lønning afortes Værdien af de Emolumenter, heri dog ikke medregnet fri Bolig, som ere tillagte Forstanderne. For saa vidt Forstanderen tillige er Sognepræst, blive endvidere de med Sognekaldet forbundne Indtægter at afforte med det Beløb, som Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet efter en hvert 5te Aar foretagen Opgørelse maatte bestemme.

Paalægges det en Seminarieforstander paa Grund af hans Virksomhed som faa- dan at holde en Kapellan til Hjælp ved de ham paahvilende gejstlige Forretningers Besørgelse, tilkommer der ham aarligt 1,600 Kr. som Hjælp til Kapellanens Løn og Underhold.

§ 2.

De øvrige ved de fgl. Skolelærerseminarier ansatte Lærere lønnes hver med 2,000 Kr. aarligt, hvorhos det for hver 3 Aars Tjeneste gives et Tillæg af 200 Kr., dog kan Lønningen ikke overstige 3,200 Kr. Oppebære Seminarielærerne Emolumenter eller andre særlige med deres Stilling forbundne Indtægter, kommer disses Værdi til Afdrag i Lønningen.

Der kan tillægges samtlige Seminarielærere kongelig Udnævnelse, men ingen kan erholde denne, førend han i eet Aar har haft Konstitution som Seminarielærer.

§ 3.

Det samlede Honorarbeløb for de underordnede Betjente, for Seminaristernes praktiske Øvelser, Lægetilsyn m. v. fastsættes ved de aarlige Finanslove.

§ 4.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1891.